

[Traducere din limba engleză]

CASA UNIVERSALĂ A DREPTĂȚII

28 decembrie 2010

Către Conferința
Corpurilor Continentale ale Consilierilor

Mult iubiți prieteni,

1. Cincisprezece ani s-au scurs de când, cu o ocazie precum aceasta, noi am oferit corpului Consilierilor adunați în Țara Sfântă prima indicație despre cursul pe care ar trebui să-l ia comunitatea bahá'í, dacă trebuia să accelereze procesul dual al expansiunii și consolidării sale – un curs pe care experiența acumulată o pregătise să îl urmeze cu încredere. Nu este nevoie să se facă vreo remarcă asupra distanței traversate într-o scurtă decadă și jumătate. Consemnarea realizărilor vorbește prin ea însăși. Astăzi vă invităm să începeți deliberările asupra următorului stadiu al măreței întreprinderi în care s-a îmbarcat lumea bahá'í, un stadiu ce se va întinde de la Ridván 2011 până la Ridván 2016, constituind primul dintre cele două Planuri de Cinci Ani consecutive ce vor culmina cu centenarul inaugurării Erei Formative a Credinței. În decursul zilelor ce vor veni vi se cere să formulați o concepție clară despre modul în care Consilierii și auxiliarii lor vor asista comunitatea în construirea pe extraordinarele lor realizări – extinzând către alte domenii de operare modul de învățare care a ajuns să caracterizeze incontestabil eforturile de propovăduire ale acestei comunități, dobândind capacitatea necesară pentru a întrebuița cu un înalt grad de coerență instrumentele și metodele pe care le-a dezvoltat cu atât de multă trudă și sporind cu mult dincolo de toate cifrele anterioare rândurile celor ce, însuflețiți către viziunea Credinței, trudesca așa de asiduu în urmărirea misiunii ce le-a fost dată de Dumnezeu.
2. În mesajul nostru de Ridván din acest an am descris dinamica procesului de învățare care, în decursul a patru Planuri globale succesive, a căpătat avânt în mod statornic, amplificând capacitatea prietenilor de a se angaja în acțiuni la nivelul de bază al comunității. Perspectiva din acest punct strategic este într-adevăr copleșitoare. Cu mai mult de 350.000 de suflete în întreaga lume care au completat primul curs al institutului, s-a mărit perceptibil capacitatea de a da formă unui model de viață distins prin caracterul lui devoțional. În diverse situații, pe fiecare continent, grupuri de credincioși se unesc cu ceilalți în rugăciune, întorcându-și inimile în implorare către Făuritorul lor, și chemând în ajutor acele forțe spirituale de care depind eficacitatea eforturilor individuale și colective. Aproape o dublare a rezervei de învățători pentru lecții bahá'í destinate copiilor într-o perioadă de cinci ani, aducând totalul la circa 130.000, a făcut posibil pentru comunitate ca ea să răspundă din toată inima aspirațiilor spirituale ale celor mici. În aceeași perioadă de timp, o sporire de șase ori a capacității de a asista adolescenții să navigheze printr-un stadiu atât de crucial al vieților lor indică nivelul de angajare către acest grup de vârstă. Dar ceea ce este și mai mult, peste tot un număr notabil de prieteni se simt pregătiți să intre în conversație cu oameni din diferite medii și cu diverse interese și să întreprindă cu ei o explorare a realității care dă naștere unei înțelegeri împărtășite despre exigențele acestei perioade din istoria umană precum și unor mijloace pentru ca acestea să poată fi abordate. Și alimentând multiplicarea sistematică a activităților de bază peste tot pe glob, cu nu mai puțin de jumătate de milion de participanți permanenți, sunt eforturile a aproape 70.000 de prieteni capabili de a servi ca facilitatori pentru cercuri de studiu.
3. Așa cum a fost făcut clar în mesajul nostru de Ridván, în sistemul astfel creat pentru a dezvolta resursele sale umane, comunitatea Celui Mai Mare Nume posedă un instrument cu nelimitate

potențialități. Sub o largă diversitate de condiții, în aproape orice zonă geografică, este posibil ca un nucleu de persoane în expansiune să genereze o mișcare către țelul unei noi Ordini Mondiale. Cu zece ani în urmă, când am prezentat pentru prima oară conceptul de zonă geografică – un model geografic menit a facilita gândirea despre creșterea Credinței – am furnizat un profil a patru stadii mari pe parcursul dezvoltării zonei. Pe măsură ce comunitatea bahá'í a pornit să implementeze prevederile Planului, acest profil s-a dovedit deosebit de folositor în a da formă și definiție la ceea ce este în mod esențial un proces în permanentă desfășurare. Abundenta experiență acumulată de atunci dă puțință acum credincioșilor să conceapă mișcarea unei populații, propulsată de forțe spirituale în creștere, în termenii unui continuum bogat și dinamic. O scurtă trecere în revistă a procesului ce se desfășoară într-o zonă geografică, deși foarte familiar vouă tuturor, va servi să sublinieze natura sa fundamental organică.

Un program de creștere

4. Invariabil, oportunitățile permise de circumstanțele personale credincioșilor implicați inițial – sau poate unui singur pionier intern – de a intra în conversație semnificativă și distinctivă cu rezidenți locali, dictează modul cum începe procesul de creștere într-o zonă geografică. Un cerc de studiu format din câțiva prieteni sau colegi, niște lecții oferite câtorva copii din vecinătate, un grup format pentru adolescenți în timpul liber de după școală, o întâlnire devoțională găzduită pentru familie și prieteni – oricare dintre acestea poate servi ca stimul pentru creștere. Ce se întâmplă mai departe nu urmează nici un curs determinat dinainte. Condițiile ar putea justifica ca unei activități de bază să i se acorde întâietate, multiplicându-se cu o rată mai rapidă decât a celorlalte. Este la fel de posibil ca toate cele patru să avanseze într-un ritm comparabil. Echipe de vizitatori ar putea fi îndemnate să furnizeze avânt unui set de activități pe cale de apariție. Dar indiferent de specificități, rezultatul trebuie să fie același. În cadrul fiecărei zone geografice, nivelul de coeziune realizat între activitățile de bază trebuie să fie astfel încât în totalitatea lor să fie perceput un program pentru expansiune susținută și consolidare a Credinței pe cale de a se naște. Cu alte cuvinte, în orice combinație și oricât de mici ca număr, întâlnirile devoționale, lecțiile pentru copii și grupurile de adolescenți sunt menținute de cei ce progresează prin secvența de cursuri ale institutului și angajați în viziunea transformării individuale și colective pe care o stimulează acestea. Acest aflux inițial de resurse umane în câmpul acțiunii sistematice marchează primul dintre cele câteva jaloane importante dintr-un proces de creștere sustenabilă.

5. Toate instituțiile și agențiile promovând țelul seriei curente de Planuri globale au nevoie să experimenteze măsura agilității pe care nașterea unui astfel de proces dinamic o impune – dar nici una într-atât cât membrii Corpurilor Auxiliare. A ajuta prietenii să vizualizeze acest prim important jalon și multiplicitatea căilor prin care acesta poate fi atins, este esențial pentru funcționalitatea fiecărui membru al Corpului Auxiliar și a numărului crescător al asistenților săi. În aceasta, ca și în întreaga lor muncă, ei trebuie să etaleze larghețea viziunii și claritatea gândirii, flexibilitate și inventivitate. Ei ar trebui să stea umăr la umăr cu prietenii, sprijinindu-i în zbatările lor și împărtășindu-le bucuriile. Unii dintre acești prieteni se vor mișca rapid către frontul de activitate, în timp ce alții vor pași înainte într-un mod mai precaut; totuși ei toți au nevoie de sprijin și încurajare, oferit nu la modul abstract, ci pe baza cunoașterii profunde care este dobândită doar prin lucrul cot la cot în câmpul de servire. Încrederea în capacitatea fiecărui individ ce arată o dorință de a servi se va dovedi esențială pentru eforturile acelora care trebuie să trezească din partea credincioșilor o participare din toată inima la Plan. Dragostea fără limite, eliberată de paternalism, va fi indispensabilă dacă ei vor trebui să ajute pentru a preschimba ezitarea în curaj născut din încrederea în Dumnezeu și să transforme o intensă dorință de a se entuziasma în angajament la acțiune pe termen lung. Determinarea calmă va fi vitală pe măsură ce ei se străduiesc să demonstreze cum bolovanii ce îi fac să se poticnească pot fi transformați în trepte pentru progres. Și o disponibilitate de a asculta cu o percepție elevată spiritual va fi de neprețuit în identificarea obstacolelor care ar putea împiedica pe unii dintre prieteni să aprecieze imperativul acțiunii unificate.

Intensitate tot mai sporită

6. Este important de notat că pe măsură ce un program de creștere este adus la existență, un spirit emergent de comunitate începe să își exercite influența asupra cursului evenimentelor. Fie că activitățile sunt răspândite peste tot în zona geografică sau concentrate într-un sat sau o vecinătate, un sentiment al scopului comun caracterizează strădaniile prietenilor. Oricare nivel de organizare a servit pentru a canaliza manifestările timpurii ale acestui spirit, multiplicarea sistematică și coordonată a activităților de bază necesită să fie atinse rapid nivele mai înalte. Prin variate măsuri, activității îi este furnizată o mai mare structură și inițiativei, formată în mare parte înainte prin voința individuală, îi este dată acum o expresie colectivă. Un efectiv de coordonatori, numiți de institut, este amplasat – cei pentru cercuri de studiu, pentru grupuri de adolescenți și pentru lecții destinate copiilor. Orice ordine a numirii este în mod potențial validă. Nimic altceva decât o acută conștientizare a circumstanțelor de pe teren ar trebui să facă această determinare, căci ceea ce este în joc nu este o conformare cu un set de proceduri, ci desfășurarea evolutivă a unui proces educațional care a început să-și arate potențialul de a produce împuternicirea spirituală a mari numere de oameni.
7. În paralel cu întemeierea mecanismelor pentru a sprijini procesul de institut, iau formă treptat alte structuri administrative. Ca rezultat al întâlnirilor ocazionale a câtorva credincioși apar deliberări regulate ale unui tot mai mare grup nucleu de prieteni, preocupați cu canalizarea către câmpul de servire a unei cantități crescătoare de energie. Pe măsură ce procesul de creștere continuă să capete avânt, un astfel de aranjament eşuează în cele din urmă să satisfacă cererile de planificare și luare a deciziilor și este constituit un Comitet Zonal de Propovăduire și sunt instituționalizate întâlniri de reflecție. În strânsele interacțiuni ale Comitetului, institutului și membrilor Corpului Auxiliar, devine operațională o schemă complet dezvoltată de coordonare a activităților – cu întreaga capacitate inerentă de care este nevoie pentru a facilita aflulxul eficient de călăuzire, fonduri și informare. De acum, procesul de creștere în zona geografică se va conforma ritmului stabilit de ciclurile pronunțate de expansiune și consolidare care, punctate la fiecare trei luni de o întâlnire de reflecție și planificare, se desfășoară fără întrerupere.
8. Aici din nou este datorია membrilor Corpului Auxiliar și a altor instituții și agenții relevante, precum Consiliul Regional și Consiliul Director al Institutului, să asigure ca structurile administrative ce sunt făurite în zona geografică să capete caracteristicile necesare. În mod specific, secvența de cursuri pe care am recomandat-o pentru uzul institutelor de pretutindeni, care facilitează așa de eficient procesul de transformare pe cale de desfășurare, este proiectată să creeze un mediu care să ducă totodată și la participare universală și sprijin, și la asistență reciprocă. Natura relațiilor dintre indivizi în acest mediu, toți considerându-se ca parcurgând o cale comună de serviciu, a fost pe scurt explicată în mesajul nostru de Ridván. Am mai indicat în acest mesaj că un astfel de mediu nu este lipsit de efectele sale asupra treburilor administrative ale Credinței. Pe măsură ce un număr tot mai sporit de credincioși participă la munca de propovăduire și la cea administrativă, întreprinse cu o atitudine umilă de învățare, ei ar trebui să ajungă să vadă fiecare sarcină, fiecare interacțiune, ca pe o ocazie de a-și reuni forțele în urmărirea progresului și de a se însoți unii pe ceilalți în eforturile lor de a servi Cauza. În acest mod impulsul de a suprainstrui va fi înăbușit. În acest mod va fi evitată tendința de a reduce procesul complex de transformare la pași simpli, susceptibili de a fi învățați după manual. Acțiunile discrete sunt plasate în context, și chiar și cei mai mici pași sunt înzestrați cu înțeles. Operarea forțelor spirituale în arena de serviciu devine tot mai evidentă și legături de prietenie, atât de vitale unui model sănătos de creștere, sunt continuu reîntărite.
9. În cadrul acestui peisaj de procese în curs de desfășurare, de structuri pe cale de apariție și de camaraderie durabilă, acel moment ce a ajuns să fie cunoscut drept “lansarea” unui program intensiv de creștere, reprezintă recunoașterea conștientă că toate elementele necesare pentru accelerarea expansiunii și consolidării Credinței nu doar se găsesc la locul lor, ci funcționează de asemenea cu un grad adecvat de eficacitate. Aceasta semnalizează maturizarea unui sistem

în continuă expansiune și autosustenabil pentru edificarea spirituală a unei populații: un flux statornic de prieteni trece prin cursurile institutului de pregătire și se angajează în activitățile corespunzătoare, care la rândul lor servesc la sporirea numărului proaspeților recruți în Credință, dintre care un procentaj semnificativ intră în mod invariabil în procesul de institut, garantând expansiunea sistemului. Acesta constituie încă un jalon la care trebuie să ajungă în timp prietenii ce lucrează în fiecare zonă geografică.

10. Prin reiterarea aici a multe dintre cele pe care le-am declarat cu ocazii anterioare, nădăjduim că am reușit să vă facem să înțelegeți cât de prompt poate fi alimentată mișcarea unei populații, inspirată de scopul și principiile Cauzei, atunci când nu este făcută obiectul unor complicații neesențiale. Nu avem nici o iluzie cum că, de exemplu, calea atât de sumar trasată mai sus este lipsită de dificultate. Progresul este realizat prin dialectica crizei și a victoriei, și eșecurile sunt inevitabile. O scădere în participare, o întrerupere în ciclurile de activitate, o ruptură trecătoare în legăturile de unitate – acestea sunt câteva dintre miriadele de provocări care trebuie înfruntate. Nu arareori creșterea numărului de resurse umane sau abilitatea de a le mobiliza nu se vor ridica la înălțimea cerințelor expansiunii rapide. Totuși impunerea de formule asupra procesului nu va avea ca rezultat un model de creștere caracterizat de echilibrul dorit. Dezechilibrări temporare în progresul diverselor activități reprezintă ceva intrinsec procesului, și ele pot fi ajustate cu timpul, dacă sunt tratate cu răbdare. Reducerea unei activități care este înfloritoare, pe bazele concepțiilor teoretice despre cum poate fi realizată creșterea echilibrată se dovedește adesea contraproductivă. Deși prietenii dintr-o zonă geografică ar putea foarte bine beneficia de experiența acelora care au întemeiat deja modelul necesar de acțiune, doar prin acțiune continuă, reflecție și consultație din partea lor ei vor învăța să interpreteze propria realitate, să vadă propriile lor posibilități, să facă uz de propriile lor resurse și să răspundă exigențelor expansiunii și consolidării pe scară largă ce vor veni.
11. Astăzi există circa 1.600 de zone geografice în toata lumea unde prietenii au reușit în crearea unui model de acțiune asociat cu un program intensiv de creștere. Deși semnificativă, această realizare nu poate fi în nici un fel considerată culminarea unui proces care a dobândit avânt în fiecare zonă geografică. Noi frontiere ale învățării sunt acum deschise pentru prieteni, cărora li se cere să își dedice energiile creării de comunități vibrante, sporind în mărime și reflectând în grade tot mai înalte viziunea lui Bahá'u'lláh pentru umanitate. Va trebui, de asemenea, ca astfel de zone geografice să servească drept rezervoare de potențiali pionieri care să poată fi trimiși, în mare măsură peste tot în țară, într-o zonă geografică după alta, în unele azvârlind primele raze ale Revelației Sale, și în altele întărind prezența Credinței, dând tuturor acestor zone puțința de a progresa repede către primul jalon pe calea dezvoltării, sau dincolo de acest prim jalon. Cu acest lucru în minte, vom chema comunitatea Celui Mai Mare Nume la Ridván 2011 să ridice de-a lungul următorilor cinci ani numărul total de zone geografice în care este pe cale să se desfășoare un program de creștere la oricare nivel de intensitate, la 5.000, aproximativ o treime din toate zonele geografice din lume în prezent.

Împingând înainte frontierele învățării

12. Ceea ce am descris în paragrafele precedente și în atât de multe mesaje de-a lungul ultimei decade și jumătate poate fi văzut cel mai bine ca cea mai recentă dintr-o serie de abordări ale creșterii comunității bahá'í, fiecare potrivită circumstanțelor istorice specifice. Acest proces de creștere divin propulsat a fost pus în mișcare de către fervoarea generată în Leagănul Credinței cu mai mult de o sută șazeci de ani în urmă, pe măsură ce mii de oameni au răspuns chemărilor unei Noi Zile, și au primit avânt prin eforturile făcute de primii credincioși de a purta mesajul lui Bahá'u'lláh către țările învecinate din Orient și către enclave izolate din Occident. Procesul a obținut o structură mai măreață prin Tabletele Planului Divin revelate de 'Abdu'l-Bahá și a dobândit avânt pe măsură ce prietenii s-au răspândit sistematic peste tot pe glob sub călăuzirea Păzitorului pentru a întemeia mici centre de activitate bahá'í și au înălțat primii piloni ai Ordinii Administrative. A căpătat forță în ariile rurale ale lumii pe măsură ce masele umanității au fost mișcate pentru a îmbrățișa Credința, dar a încetinit considerabil pe când prietenii se

străduiau să descopere strategii pentru susținerea expansiunii și consolidării pe scară largă. Și acum, de cincisprezece ani, a accelerat statornic de când am lansat chemarea la începutul Planului de Patru Ani ca lumea bahá'í să sistematizeze munca de propovăduire pe baza experienței pe care a dobândit-o în decade de dificilă, dar neprețuită învățare. Puțini nu ar recunoaște faptul că abordarea curentă a creșterii, eficientă precum este, trebuie totuși să evolueze și mai mult în complexitate și sofisticare odată ce a prins rădăcini într-o zonă geografică, demonstrând tot mai notabil “puterea de construire a societății” inerentă în Credință.

13. Referindu-se la dezvoltarea comunității bahá'í globale, cât de des a încurajat iubitul Păzitor prietenii să rămână neclintii în scopul lor și să persevereze în strădaniile lor. “Conștiinți de înalta lor chemare, încrezători în puterea de construire a societății pe care Credința lor o posedă” a notat el cu satisfacție, “ei se avântă înainte, neabătuți și neînfricați în eforturile lor de a modela și perfecționa instrumentele necesare prin care embrionica Ordine Mondială a lui Bahá'u'lláh se poate maturiza și dezvolta”. “Acest proces constructiv, lent și discret”, le-a reamintit el, este cel ce “constituie unica speranță” a unei umanități deziluzionate. Faptul că acest proces va continua să dobândească o mai mare rază de acțiune și influență și că Ordinea Administrativă demonstrează în timp “capacitatea ei de a fi privită nu doar ca nucleul, ci ca însuși modelul Noii Ordini Mondiale” este clar din scrierile sale. “Într-o lume în care structura instituțiilor ei politice și sociale este slăbită, a cărei viziune este încețoșată, a cărei conștiință este năucită, ale cărei sisteme religioase au devenit anemice și și-au pierdut virtutea”, afirmă el atât de apăsător, “această Agenție vindecătoare, această Putere transformatoare, această Forță care cimentează laolaltă, intens vie și atotpătrunzătoare”, “ia formă”, “se cristalizează în instituții” și “își mobilizează forțele”.
14. Ceea ce ar trebui să fie evident este că dacă Ordinea Administrativă trebuie să servească drept un model pentru viitoarea societate, atunci comunitatea în interiorul căreia se dezvoltă trebuie nu doar să capete capacitatea de a se adresa unor cerințe materiale și spirituale tot mai complexe, ci de asemenea să devină tot mai mare. Cum ar putea fi altfel. O comunitate mică, ai cărei membri sunt uniți de convingerile lor împărtășite, caracterizați de înaltele lor idealuri, pricepuți în a-și administra treburile și având grijă de nevoile lor, și poate angajați în câteva proiecte umanitare – o comunitate precum aceasta, prosperând, dar situată la o confortabilă distanță de realitatea experimentată de masele umanității, nu poate niciodată spera să servească drept model pentru restructurarea întregii societăți. Faptul că a reușit comunitatea mondială bahá'í să evite pericolele mulțumirii de sine este o sursă de durabilă bucurie pentru noi. Într-adevăr, comunitatea ține bine în mâini expansiunea și consolidarea sa. Totuși, a administra treburile unor numere tot mai sporite de oameni în satele și orașele de peste tot de pe glob – a înălța și mai sus stindardul Ordinii Mondiale a lui Bahá'u'lláh pentru ca toți să îl vadă – este încă un țel îndepărtat.
15. Într-aceasta, deci, stă provocarea care trebuie înfruntată de către cei aflați în prima linie a frontului reprezentat de procesul de învățare, care va continua să avanseze în decursul următorului Plan. Oriunde este întemeiat un program intensiv de creștere, fie ca prietenii să nu cruțe nici un efort pentru a spori nivelul de participare. Fie ca ei să își încordeze fiecare nerv pentru a asigura că sistemul pe care l-au înălțat atât de laborios nu se închide în el însuși, ci progresiv se extinde pentru a îmbrățișa tot mai mulți oameni. Fie ca ei să nu piardă din vedere remarcabila receptivitate pe care au găsit-o – ba nu, sentimentul de aprigă speranță care i-a așteptat – pe măsură ce au căpătat încredere în abilitatea lor de a interacționa cu oameni din toate mediile de proveniență și să converseze cu ei despre Persoana lui Bahá'u'lláh și despre Revelația Sa. Fie ca ei să se țină cu putere de convingerea că o prezentare directă a Credinței, atunci când este desfășurată la un nivel suficient de profund și reîntărită de o solidă abordare a consolidării, poate produce rezultate durabile. Și fie ca ei să nu uite lecțiile din trecut care nu au lăsat nici o îndoială că o ceată relativ mică de suporteri activi ai Credinței, nu contează cât de inventivi, nu contează cât de consacrați, nu poate să se îngrijească de nevoile comunităților cuprinzând sute, și cu atât mai puțin cele cuprinzând mii de bărbați, femei și copii. Implicațiile sunt destul de clare. Dacă într-o zonă geografică, cei ce poartă pe umeri responsabilitatea

pentru expansiune și consolidare se numără cu zecile, cu câteva sute participând la activitățile vieții de comunitate, ambele cifre ar trebui să se ridice semnificativ, astfel încât pe la sfârșitul Planului, una sau două sute să faciliteze participarea a una sau două mii.

16. Este încurajator să vezi că deja în circa 300 din cele 1.600 de zone geografice din întreaga lume având programe intensive de creștere în funcțiune, credincioșii au pătruns în noua arenă de învățare acum deschisă pentru ei, și, în mai mult decât doar câteva, ei extind teritoriile acestei arene. Este limpede că în toate zonele geografice de acest fel, întărirea proceselor educative puse în mișcare de institutul de pregătire, fiecare zonă cu propriile ei cerințe – lecții pentru copii ținute regulat pentru cei mai tineri membri ai societății, grupuri strâns legate pentru adolescenți și cercuri de studiu pentru tineri și adulți – este de o fundamentală importanță. Mare parte din ceea ce implică această muncă a fost discutată în mesajul de Ridván. Fără excepție, fiind martori nemijlociți la efectele transformatoare ale procesului de institut, prietenii din astfel de zone geografice se străduiesc să dobândească o mai deplină apreciere a dinamicilor care stau la baza acestui proces – spiritul de camaraderie pe care îl creează, abordarea participatorie pe care o adoptă, profunzimea înțelegerii pe care o stimulează, actele de serviciu pe care le recomandă și, mai presus de toate, bazarea lui pe Cuvântul lui Dumnezeu. Se exercită orice efort pentru a asigura că procesul reflectă complementaritatea lui “a fi” și “a face” pe care cursurile institutului o fac explicită; locul central pe care ei îl acordă cunoașterii și aplicațiile acesteia, accentul pe care îl pun asupra evitării falselor dihotomii; sublinierea pe care ei o fac asupra memorizării Cuvântului Creator; și grija pe care ei o exercită în ridicarea conștiinței, fără trezirea sinelui insistent.

Amplificarea capacității administrative

17. Deși elementele centrale ale procesului de creștere rămân neschimbate în zonele din avangarda învățării, numerele mari de înrolări impun ca schemele organizaționale să capete grade mai înalte de complexitate. Au fost deja introduse diferite inovații, atât pe baza considerațiilor geografice, cât și pe baza creșterii numerice. Divizarea zonelor geografice în unități mai mici, descentralizarea întâlnirilor de reflecție, desemnarea de asistenți pentru coordonatorii institutelor, desfășurarea în echipe de prieteni experimentați pentru a-i sprijini pe ceilalți în câmp – acestea sunt câteva dintre aranjamentele care au fost făcute până acum. Avem toată încrederea că, împreună cu asistența voastră capabilă, Centrul Internațional de Propovăduire va urmări aceste dezvoltări în decursul următorului Plan, ajutând să se consolideze lecțiile învățate în metode și instrumente bine testate. Către acest scop, voi și auxiliarii voștri veți avea nevoie să cultivați o atmosferă care să încurajeze prietenii să fie metodici, dar nu rigizi, creativi, dar nu haotici, deciziși, dar nu grăbiți, atenți, dar nu obsedați de control, recunoscând că, la analiza finală, nu tehnica, ci unitatea de gândire, acțiunea consistentă și dedicația de a învăța vor produce progresul.
18. Oricare ar fi natura aranjamentelor făcute la nivel zonal pentru coordonarea activității pe scară largă, progresul continuu va depinde de dezvoltarea Adunărilor Spirituale Locale și de sporita capacitate a Consiliilor Regionale Bahá'í și în cele din urmă a Adunărilor Spirituale Naționale. În mesajul de Ridván ne-am exprimat bucuria observând tăria crescândă a Adunărilor Naționale și privim la viitorii cinci ani cu optimism, siguri că vom vedea salturi semnificative din acest punct de vedere. Mai mult, nu avem nici o îndoială că, în armonie cu Adunările Naționale, veți fi capabili să ajutați Consiliile Regionale să își amplifice capacitatea instituțională. Există în mod curent 170 de astfel de corpuri administrative în 45 de țări de pe întregul glob, și numărul lor cu siguranță o să crească pe durata următorului Plan. Va fi imperativ ca toate Consiliile Regionale să acorde o deosebită atenție operării institutului de pregătire și funcționării Comitetelor Zonale de Propovăduire. Cu aceasta în minte, instituțiile respective vor găsi necesar să creeze și să rafineze mecanisme ce vor servi la avansarea modelului de creștere pe cale de dezvoltare la nivel zonal și de asemenea a procesului de învățare asociat cu acest model. Aceste mecanisme vor include un oficiu regional funcționând foarte bine, ce va furniza secretarului suport organizațional de bază; un sistem contabil solid

care să convină diverselor canale pentru circulația fondurilor către și dinspre zonele geografice; un mijloc eficient de comunicare care să ia în considerație realitatea vieții din sate și vecinătăți; și, acolo unde este justificat, structuri fizice care să faciliteze activitatea intensificată și focalizată. Ceea ce este important de recunoscut în această privință este că doar dacă Consiliile însele sunt angajate într-un proces de învățare, astfel de mecanisme se vor dovedi a fi eficiente. Altfel, deși create ostentativ pentru a sprijini învățarea în acțiune de către un număr în creștere de participanți din vecinătăți și sate, sistemele ce sunt dezvoltate ar putea la fel de bine să lucreze împotriva acestor mecanisme pe căi subtile, înnăbușind neintenționat aspirațiile tot mai înalte de la baza comunităților.

19. Deși colaborarea cu Adunările Spirituale Naționale și Consiliile Regionale va fi unul dintre preocupările voastre fundamentale, auxiliarii voștri vor avea nevoie să își direcționeze tot mai multe dintre energiile lor către stimularea capacității instituționale la nivel local, unde cerințele construirii de comunități se afirmă atât de evident. Pentru a vă ajuta să vizualizați ceea ce se găsește înaintea membrilor Corpului Auxiliar și a asistenților lor de pretutindeni, în special din zonele geografice experimentând expansiunea și consolidarea pe scară largă, vă cerem să reflectați mai întâi asupra dezvoltării Adunărilor Spirituale Locale din multe arii rurale ale lumii, în care se găsește vasta majoritate a unor astfel de zone geografice.
20. Așa după cum sunteți conștienți, adesea într-o zonă geografică rurală constituită din sate și poate unul sau două orașe, în timp ce modelul de acțiune asociat cu un program intensiv de creștere este întemeiat, eforturile prietenilor sunt restrânse la câteva localități. Totuși, odată pus în loc, modelul poate fi rapid extins la un sat după celălalt, așa cum a fost explicat în mesajul nostru de Ridván din acest an. Încă de timpuriu în fiecare localitate, este adusă la existență Adunarea Spirituală Locală, și dezvoltarea ei statornică urmează o traiectorie paralelă și intim legată de procesul de creștere, proces în curs de dezvoltare desfășurându-se în sat. Și în mod asemănător altor fațete ale acestui proces, dezvoltarea Adunării Spirituale Locale poate fi cel mai bine înțeleasă în termeni de clădire a capacității.
21. Ce este nevoie să se petreacă în primul rând este relativ simplu: conștientizarea individuală a procesului de creștere ce dobândește avânt în sat, născută din implicarea personală a fiecărui membru în activitățile de bază, trebuie să se coaguleze într-o conștiință colectivă care recunoaște atât natura transformării ce are loc, cât și obligația Adunării de a o stimula. Fără îndoială, oarece atenție va trebui acordată unor anumite funcții administrative de bază – de exemplu, întâlnirile cu un grad de regularitate, conducerea Sărbătorii de Nouăsprezece Zile și planificarea ținării Zilelor Sfinte, întemeierea unui fond local și ținerea alegerilor anuale potrivit principiilor bahá'í. Totuși nu ar trebui să se dovedească dificil pentru Adunarea Locală să înceapă, concomitent cu astfel de eforturi și cu încurajare de la un asistent al membrului Corpului Auxiliar, să se consulte ca un corp asupra unuia sau a două chestiuni specifice cu imediată relevanță asupra vieții de comunitate: cum caracterul devoțional al satului este amplificat prin eforturile indivizilor care au terminat primul curs al institutului; cum este abordată educația copiilor de către învățători pregătiți de institut; cum este realizat potențialul adolescenților printr-un program pentru împuternicirea lor spirituală; cum este întărită structura spirituală și socială a comunității prin vizitele pe care prietenii și le fac reciproc la căminele lor. Pe măsură ce Adunarea se consultă asupra unor astfel de teme tangibile și învață să alimenteze procesul de creștere cu dragoste și răbdare, relația ei cu Comitetul Zonal de Propovăduire și institutul de pregătire devine treptat cimentată într-un scop comun. Dar, și de mai mare importanță, va începe să pună temelile pe care să poată fi clădită acea relație unică prin afecțiune și de sincer suport, descrisă de către iubitul Păzitor în multe dintre mesajele sale, pe care Adunările Spirituale Locale ar trebui să o stabilească cu credinciosul individual.
22. Clar, a învăța să se consulte asupra chestiunilor specifice privitoare la Planul global, necontând cât de crucială, nu reprezintă decât o singură dimensiune a procesului de construire a capacității în care trebuie să se angajeze Adunarea Spirituală Locală. Continua ei dezvoltare implică aderarea la puternicul îndemn așternut pe hârtie de 'Abdu'l-Bahá precum că "discuțiile trebuie cu toate restrânse la chestiunile spirituale ce țin de pregătirea sufletelor, instruirea

copiilor, alinarea celor săraci, ajutorul celor slabi din toate clasele sociale ale lumii, bunătate față de toate popoarele, răspândirea miresemelor lui Dumnezeu și preamărirea Sfântului Său Cuvânt”. Perfecționarea ei statornică cere un angajament neabătut de a promova cele mai bune interese ale comunității și o vigilență în păzirea procesului de creștere împotriva forțelor decadentei morale ce amenință să îl oprească. Progresul ei permanent cere un sentiment de responsabilitate care se extinde dincolo de cercul de prieteni sau familii angajate în activitățile de bază, pentru a cuprinde întreaga populație a satului. Și susținând maturizarea ei treptată este credința de nezdruccinat în asigurarea lui ‘Abdu’l-Bahá că El va cuprinde fiecare Adunare Spirituală în îmbrățișarea grijei și protecției Sale.

23. Asociată cu această creștere în conștiința colectivă este tot mai sporita abilitate a Adunării de a estima și utiliza adecvat resursele, financiare sau de altă natură, atât în sprijinul activităților de comunitate, cât și în îndeplinirea funcțiilor ei administrative, care ar putea, în timp, include numirea judicioasă de comitete și întreținerea modestelor edificii fizice pentru operațiunile ei. Nu mai puțin vitală este abilitatea ei de a alimenta un mediu care să ducă la participarea a mari numere în acțiune unificată și să asigure că energiile și talentele lor contribuie la progres. În toate aceste privințe, bunăstarea spirituală a comunității rămâne supremă în mintea Adunării. Și când apar probleme inevitabile, fie în relație cu vreo activitate sau printre indivizi, ele vor fi abordate de către o Adunare Spirituală Locală ce a dobândit așa de complet încrederea membrilor comunității, încât în mod natural cu toții se întorc către ea pentru asistență. Aceasta implică faptul că Adunarea a învățat prin experiență cum să ajute credincioșii să lase de-o parte căile divizive ale unui cadru mental partizan, cum să găsească semințele unității chiar și în cele mai pline de perplexitate și spinoase situații și cum să aibă grijă de ei pe îndelete și în mod iubitor, susținând în toate timpurile standardul dreptății.
24. Pe măsură ce comunitatea crește în mărime și în capacitate pentru a-și menține vitalitatea, prietenii, așa cum am indicat în trecut, vor fi tot mai mult atrași în viața societății și vor fi provocați să folosească avantajul abordărilor pe care ei le-au dezvoltat pentru a răspunde unui spectru tot mai larg de chestiuni pe care le înfruntă satul lor. Chestiunea coerenței, atât de esențială creșterii realizate până acum, și atât de fundamentală pentru cadrul structural de acțiune al Planului, își asumă acum noi dimensiuni. Multe vor cădea în sarcina Adunării Locale, nu ca executor de proiecte, ci ca vocea autorității morale, pentru a face sigur că, pe măsură ce prietenii se străduiesc să aplice învățăturile Credinței pentru a îmbunătăți condițiile printr-un proces de acțiune, reflecție și consultație, integritatea strădaniilor lor să nu fie compromisă.
25. Mesajul nostru de Ridván a descris câteva dintre caracteristicile acțiunii sociale la baza comunității, și condițiile pe care trebuie să le satisfacă. Eforturile într-un sat vor începe de obicei pe o scară mică, poate cu apariția unui grup de prieteni, fiecare preocupat cu o nevoie socială sau economică pe care a identificat-o și fiecare urmărind un set simplu de acțiuni adecvate. Consultația la Sărbătoarea de Nouăsprezece Zile creează un spațiu pentru ca acea conștiință socială crescândă a comunității să își găsească o expresie constructivă. Oricare ar fi natura acțiunilor asumate, Adunarea Locală trebuie să fie atentă la potențialele capcane și să ajute prietenii, dacă este necesar, să cârmească pe lângă ele – ispitele proiectelor excesiv de ambițioase care ar consuma energii și în cele din urmă s-ar dovedi de nesuținut, tentația finanțărilor care ar necesita o îndepărtare de la principiile bahá’í, promisiunile de tehnologii împachetate înșelător care ar jefui satul de moștenirea sa culturală și duce la fragmentare și disonanță. În cele din urmă tăria procesului de instituit din sat, și capacitățile amplificate pe care acesta le-a alimentat în indivizi, ar putea da puțința prietenilor de a folosi avantajul metodelor și programelor cu eficacitate dovedită, care au fost dezvoltate de către una sau alta dintre organizațiile de inspirație bahá’í și care au fost introduse în zonă la sugestia și cu sprijinul Oficiului nostru pentru Dezvoltare Economică și Socială. Mai mult, Adunarea trebuie să învețe să interacționeze cu structurile sociale și politice din localitate, ridicând treptat conștiința prezenței Credinței și influența pe care aceasta o exercită asupra progresului satului.
26. Ceea ce a fost trasat în paragrafele mai sus menționate reprezintă doar câteva dintre atributele pe care Adunările Spirituale Locale din multe sate ale lumii le vor dezvolta treptat în servirea

nevoilor comunităților care cuprind numere tot mai mari de credincioși. Pe măsură ce acestea își vor manifesta tot mai mult capacitățile și puterile latente, membrii lor vor ajunge să fie văzuți de către locuitorii fiecărui sat ca și “împuțerniciții Celui Milostiv printre oameni”. Astfel aceste Adunări vor deveni “lămpi strălucitoare și grădini cerești, de la care se revarsă miresmele sfințeniei asupra tuturor regiunilor, și de la care luminile cunoașterii sunt revărsate peste tot asupra tuturor lucrurilor create. De la ele curge duhul vieții în orice direcție”.

27. O astfel de elevată viziune se aplică, desigur, în mod egal tuturor Adunărilor Spirituale Locale din toată lumea. Chiar și într-o arie metropolitană majoră, natura dezvoltării unei Adunări este fundamental aceeași ca și cea trasată mai sus. Diferențele stau în principal în mărimea și diversitatea populației. Prima necesită divizarea ariei de jurisdicție a Adunării în vecinătăți, potrivit cu exigențele creșterii și introducerea treptată de mecanisme pentru administrarea treburilor Credinței în fiecare dintre aceste vecinătăți. Cea de-a doua impune ca Adunarea să fie familiarizată cu miriada de spații sociale, dincolo de cele geografice, în care segmente de populație vin laolaltă și să le ofere, în măsura posibilă, înțelepciunea tezurizată în învățături. Mai mult decât atât, structurile instituționale dintr-o arie urbană – sociale, politice și culturale – cu care Adunarea trebuie să învețe să se angajeze sunt mult mai cuprinzătoare ca rază de acțiune și mai mari ca număr.

Serviciul în instituțiile bahá'í

28. În delimitarea făcută în aceste pagini pentru voi a dezvoltărilor pe care suntem dornici să le vedem în munca administrativă a Credinței pe durata următorului Plan de Cinci Ani, ne sunt reamintite avertismentele repetate ridicate de Păzitor în această privință. “Fie ca să luăm aminte ca nu cumva în marea noastră preocupare pentru perfecționarea mașinăriei administrative a Cauzei”, a declarat el, “să pierdem din vedere Scopul Divin pentru care aceasta a fost creată”. Mașinăria administrativă bahá'í, a repetat el mereu și mereu, “trebuie privită ca un mijloc, și nu ca un scop în sine”. Ea are ca intenție, a făcut el clar, “să servească unui dublu scop”. Pe de o parte, “ar trebui să țintească la o expansiune statornică și treptată” a Cauzei “de-a lungul liniilor care sunt totodată largi, temeinice și universale”. Pe de altă parte “ar trebui să asigure consolidarea internă a muncii deja realizate”. Și el a continuat să explice: “Ar trebui să furnizeze atât impulsul prin care forțele dinamice latente în Credință să se poată desfășura, cristaliza și să dea formă vieților și comportamentului oamenilor, cât și să servească precum un mediu de schimb pentru gândire și de coordonare a activităților între diversele elemente ce constituie Comunitatea Bahá'í”.
29. Este speranța noastră sinceră că, în eforturile voastre de-a lungul următorului Plan de a promova dezvoltarea temeinică și armonioasă a administrației bahá'í la toate nivelele, de la local la național, veți face tot posibilul pentru a ajuta prietenii să-și îndeplinească funcțiile lor în contextul procesului organic de creștere dobândind avânt peste tot pe glob. Realizarea acestei speranțe va depinde într-o mare măsură de gradul în care cei ce au fost chemați să ofere un astfel de serviciu – fie aleși într-o Adunare Spirituală sau numiți într-una dintre agențiile acesteia, fie desemnați ca și coordonator de institut sau numit unul dintre asistenții voștri – recunosc ei mărețul privilegiu care este al lor și înțeleg granițele pe care acest privilegiu le stabilește pentru ei.
30. Serviciul în instituțiile și agențiile Credinței este într-adevăr un enorm privilegiu, dar nu unul care este căutat de individ; este o îndatorire și o responsabilitate la care el sau ea ar putea fi chemați oricând. Este de înțeles, desigur, că toți cei implicați în administrația bahá'í ar simți în mod just că au fost investiți cu o onoare singulară prin faptul de a forma o parte, în orice mod, dintr-o structură desemnată să fie un canal prin care curge spiritul Cauzei. Totuși ei nu ar trebui să își imagineze că un astfel de serviciu îi îndreptățește să opereze la periferia procesului de învățare ce dobândește tărie pretutindeni, exceptați de la cerințele inerente ale acestuia. Nici nu ar trebui să se presupună că respectiva calitate de membru în corpurile administrative furnizează o oportunitate de a-și promova propria înțelegere despre ceea ce este consemnat în Textul Sacru și despre cum ar trebui aplicate învățăturile, dirijând comunitatea în orice direcție

ar dicta preferințele personale. Referindu-se la membrii Adunărilor Spirituale, Păzitorul a scris că ei “ar trebui să treacă complet cu vederea propriile lor preferințe și aversiuni, interesele și înclinațiile lor personale, și să-și concentreze mințile asupra acelor măsuri care vor conduce la bunăstarea și fericirea Comunității Bahá’í și vor promova binele comun”. Instituțiile bahá’í practică autoritate pentru a călăuzi prietenii, și exercită influență morală, spirituală și intelectuală asupra vieților indivizilor și comunităților. Totuși astfel de funcții trebuie îndeplinite cu realizarea că un etos al serviciului iubitor pătrunde identitatea instituțională bahá’í. Faptul că autoritatea și influența au fost caracterizate în această manieră implică sacrificiu din partea celor împuterniciți să administreze treburile Credinței. Nu ne spune ‘Abdu’l-Bahá că “atunci când o bucată de fier este aruncată în forjă, calitățile feroase de negreală, răceală și soliditate, care simbolizează atributele lumii umane, sunt ascunse și dispar, în timp ce calitățile distinctive ale focului de roșeață, căldură și fluiditate, care simbolizează virtuțile Împărăției, devin evident vizibile în aceasta”. Așa după cum El a afirmat cu tărie, “ voi trebuie în această chestiune – cea a servirii umanității – să vă dați propriile vieți, și pe când renunțați la voi înșivă, să vă bucurați”.

*

31. Mult-iubiți prieteni: așa după cum bine știți, avem o mare plăcere în a atesta cât de abil voi și auxiliarii voștri, servind în prima linie a câmpului de propovăduire, vă duceți la îndeplinire îndatoririle de a nutri în fiecare inimă și suflet focul dragostei de Dumnezeu, de a promova învățarea și de a asista pe toți în strădaniile lor de a dezvolta un caracter drept și demn de laudă. Când comunitatea nord-americană s-a imbarcat în primul ei Plan de Șapte Ani, în îndeplinirea responsabilităților cu care a fost însărcinată în Tabletele Planului Divin, Păzitorul a adresat prietenilor din acea țară o scrisoare de o considerabilă lungime și măreață potență, datată 25 decembrie 1938, ulterior publicată sub titlul *The Advent of Divine Justice [Venirea Dreptății Divine]*. Elaborând asupra naturii sarcinilor imediate, scrisoarea făcea referire la ceea ce Păzitorul a descris ca cerințe spirituale preliminare pentru succesul tuturor sarcinilor bahá’í. Dintre acestea, trei, a indicat el, “se reliefează ca proeminente și vitale”: corectitudinea comportării, o viață castă și sfântă și eliberarea de prejudecăți. Date fiind condițiile lumii de astăzi, veți face bine să reflectați asupra implicațiilor observațiilor sale pentru efortul global al comunității bahá’í de a insufla într-o zonă geografică după alta spiritul Revelației lui Bahá’u’lláh.
32. Referindu-se la corectitudinea comportării, Shoghi Effendi a vorbit despre “dreptate, echitate, deplinătatea adevărului, onestitate, cinste, seriozitate și calitatea de a fi demn de încredere” care trebuie “să distingă fiecare fază a vieții comunității bahá’í”. Deși aplicabile tuturor membrilor acesteia, această cerință a fost direcționată în principal, a subliniat el, către “reprezentanții” ei “aleși, fie local, regional sau național”, al căror simț de corectitudine morală ar trebui să stea în contrast clar cu “influențele demoralizatoare pe care o viață politică infestată de corupție le manifestă așa de izbitor”. Păzitorul cheamă la “un sentiment trainic de dreptate neabătută” într-o “lume ciudat de dezordonată” și a citat masiv din Scrierile lui Bahá’u’lláh și ‘Abdu’l-Bahá, îndreptând privirile prietenilor asupra celor mai înalte standarde de onestie și încredere. El a cerut credincioșilor să exemplifice corectitudinea comportării în fiecare aspect al vieților lor – în afaceri, în viețile lor casnice, în orice fel de ocupație, în orice serviciu pe care îl aduc Cauzei și oamenilor lor – și de a respecta cerințele acestei corectitudini în aderarea lor fără compromisuri la legile și principiile Credinței. Că viața politică a continuat să se deterioreze cu o rată alarmantă în anii ce au intervenit, pe măsură ce însăși concepția de arta a guvernării a fost golită de înțeles, pe măsură ce politici au ajuns să servească intereselor economice ale celor puțini în numele progresului, pe măsură ce ipocriziei i s-a permis să submineze funcționarea structurilor sociale și economice, este evident. Dacă într-adevăr li s-a cerut un mare efort prietenilor pentru a susține înaltele standarde ale Credinței pe atunci, cu atât mai mare trebuie să fie efortul într-o lume care răsplătește necinstea, care încurajează corupția și care tratează adevărul ca pe o marfă negociabilă. Profundă este confuzia care amenință fundațiile societății și neșovăielnică trebuie să fie hotărârea tuturor celor implicați în activitatea bahá’í, ca nu cumva cea mai mică urmă de interes egoist să le întunece judecata. Fie ca coordonatorii fiecărui

instituit de pregătire, membrii fiecărui Comitet Zonal de Propovăduire, fiecare membru al Corpului Auxiliar și fiecare dintre asistenții lui sau ai ei, și toți membrii fiecărui corp bahá'í local, regional și național, fie el ales sau numit, să aprecieze semnificația pledoariei Păzitorului pentru a cântări în inimile lor implicațiile corectitudinii morale pe care el le-a descris cu atâta claritate. Fie ca acțiunile lor să servească drept reamintire unei umanități asediata și epuizată despre înaltul ei destin și inerenta ei noblețe.

33. Nu mai puțin pertinente pentru succesul întreprinderii bahá'í de astăzi sunt comentariile directe ale Păzitorului asupra importanței unei vieți caste și sfinte, “cu implicațiile ei de modestie, puritate, temperanță, decență și curățenie mentală”. El a fost lipsit de echivoc în limbajul său, îndemnând prietenii la o viață neîntinată “de indecențele, viciile, falsele standarde pe care le tolerează, le perpetuează și le stimulează un cod moral în mod inerent deficient”. Nu avem nevoie să furnizăm pentru voi dovezi ale influenței pe care un astfel de cod deficient o exercită asupra umanității ca întreg; chiar și cele mai îndepărtate colțuri ale globului sunt captivate de tentațiile lui. Totuși ne simțim obligați să menționăm câteva puncte în legătură specifică cu tema purității. Forțele acționând asupra inimilor și minților celor tineri, către care Păzitorul și-a direcționat apelul său în cel mai fervent mod, sunt într-adevăr dăunătoare. Îndemnul de a rămâne puri și caști vor reuși doar într-un grad limitat în a-i ajuta să reziste acestor forțe. Ceea ce este nevoie să fie apreciată în această privință este măsura în care mințile tinere sunt afectate de alegerile pe care le fac părinții pentru propriile lor vieți, când, nu contează cât de neintenționat, nu contează cât de inocent, astfel de alegeri consideră acceptabile pasiunile lumii – admirația ei pentru putere, adorația de către ea a statutului, dragostea ei pentru lux, atașamentul ei pentru preocupări frivole, glorificarea de către ea a violenței, și obsesia acesteia pentru satisfacerea de sine. Trebuie să fie realizat faptul că izolarea și disperarea de care atât de mulți suferă sunt produsele unui mediu dominat de un materialism atotpătrunzător. Și în această privință prietenii trebuie să înțeleagă ramificațiile declarației lui Bahá'u'lláh că “ordinea din ziua de astăzi”, trebuie să “fie înlăturată și una nouă desfășurată în locul ei”. Peste tot în lume astăzi tinerii sunt printre cei mai entuziaști suporteri ai Planului și cei mai ardenți apărători ai Cauzei; numerele lor, suntem siguri, vor spori de la an la an. Fie ca fiecare dintre ei să ajungă să cunoască binefacerile unei vieți împodobite cu puritate și să învețe să se bazeze pe puterile ce curg prin canale pure.
34. Păzitorul abordează apoi subiectul prejudecăților, afirmând în mod evident că “orice divizare sau separație” în rândurile Credinței “este străină însăși scopului, principiilor și idealurilor ei”. El a făcut clar că prietenii ar trebui să manifeste “completă eliberare de prejudecăți în relațiile lor cu oameni de rasă, clasă, crez sau culoare diferită”. El a continuat pentru a discuta pe îndelete chestiunea specifică a prejudecății rasiale, “a cărei coroziune”, a indicat el, a “mușcat în fibră și a atacat întreaga structură socială a societății americane” și care, a afirmat el la acel moment, “ar trebui privită ca și constituind cea mai vitală și provocatoare chestiune cu care se confruntă comunitatea bahá'í la stadiul prezent al evoluției ei”. Independent de punctele tari și slăbiciunile măsurilor luate de către națiunea americană, și de comunitatea bahá'í ce evoluează în cadrul acesteia, în adresarea acestei deosebite provocări, rămâne faptul că prejudecăți de toate felurile – de rasă, de clasă, de origine etnică, de sex, de convingeri religioase – continuă să dețină o puternică strânsoare asupra umanității. Deși este adevărat că, la nivelul discursului public, au fost făcute mari salturi în respingerea falsităților ce dau naștere prejudecăților sub orice formă, aceste prejudecăți încă pătrund structurile societății și sunt sistematic întipărite asupra conștiinței individuale. Ar trebui să fie evident pentru toți că procesul pus în mișcare de către seria curentă de Planuri caută, în abordările pe care le adoptă și metodele pe care le întrebuițează, să clădească capacitate în fiecare grup uman, fără nici o considerație pentru clasă socială sau mediu de proveniență religios, fără vreo preocupare pentru etnie sau rasă, indiferent de sex sau statut social, pentru ca respectivul grup să se ridice și să contribuie la înaintarea civilizației. Ne rugăm ca, pe măsură ce această civilizație se dezvoltă statornic, să poată fi realizat potențialul ei de a incapacita oricare instrument conceput de umanitate pe durata îndelungatei perioade a copilăriei ei pentru ca un grup să îl oprime pe altul.

35. Procesul educațional asociat cu institutul de pregătire, desigur, ajută la stimularea condițiilor spirituale la care s-a referit Păzitorul în *The Advent of Divine Justice*, împreună cu multe altele menționate în scrieri și care trebuie să distingă viața comunității bahá'í – spiritul de unitate care trebuie să-i anime pe prieteni, legăturile de dragoste care trebuie să îi lege, fermitatea în Legământ care trebuie să îi susțină și seriozitatea și încrederea pe care trebuie să o și-o pună ei în puterea asistenței divine, pentru a nota doar câteva dintre aceste calități. Este demn de notat că astfel de atribute esențiale sunt dezvoltate în contextul clădirii capacității pentru serviciu, într-un mediu care cultivă acțiunea sistematică. În promovarea acestui mediu, membrii Corpului Auxiliar și asistenții lor au nevoie să recunoască importanța a două precepte fundamentale, interconectate: pe de-o parte, înaltul standard de comportament insuflat de Revelația lui Bahá'u'lláh nu poate admite compromisuri; nu poate în nici un fel să fie coborât și toți trebuie să-și ațintească privirea asupra înălțimilor lui elevate. Pe de alta, trebuie să fie recunoscut că, în calitate de ființe umane, suntem departe de a fi perfecți; ceea ce se așteaptă de la fiecare este un efort zilnic și sincer. Ipocrizia trebuie evitată.

*

36. Pe lângă cerințele spirituale ale unei vieți bahá'í sanctificate, există obiceiurile de gândire care afectează evoluția Planului global, și dezvoltarea acestor obiceiuri trebuie să fie încurajată la nivelul culturii. Există de asemenea tendințe care au nevoie să fie treptat depășite. Multe dintre aceste tendințe sunt reîntărite de abordări predominante în societatea generală, și care, nu complet nerezonabil, pătrund în activitatea bahá'í. Magnitudinea provocării aflate în fața prietenilor în această privință nu ne este necunoscută. Ei sunt chemați să devină tot mai implicați în viața societății, beneficiind de programele ei educaționale, excelând în meserii și profesii, învățând să întrebuițeze bine uneltele ei, dedicându-se perfecționării artelor și științelor acesteia. În același timp, ei nu trebuie să scape din ochi niciodată țelul Credinței, de a efectua o transformare a societății, reformându-i instituțiile și procesele la o scară niciodată atestată mai înainte. În acest scop, ei trebuie să rămână profund conștienți de inadecvările modurilor curente de a gândi și a face – aceasta fără a simți nici cel mai mic grad de superioritate, fără asumarea vreunui aer de mister sau rezervă, și fără adoptarea vreunei atitudini critice lipsite de necesitate față de societate. Sunt câteva puncte specifice pe care dorim să le menționăm în legătură cu aceasta.
37. Este încurajator de notat că prietenii abordează studiul mesajelor Casei Universale a Dreptății privitoare la Plan cu asemenea sârguință. Nivelul discuției generate pe măsură ce ei se străduiesc să pună în practică îndrumarea primită, și să învețe din experiență, este un nivel impresionant. Nu putem evita să observăm totuși că realizările tind să fie mai durabile în acele regiuni unde prietenii se străduiesc să înțeleagă totalitatea viziunii transmise în mesaje, în timp ce dificultățile adesea apar acolo unde frazele și propozițiile sunt scoase din context și văzute ca fragmente izolate. Instituțiile și agențiile Credinței ar trebui să ajute credincioșii să analizeze, dar nu să reducă, să cântărească înțelesul, dar să nu insiste asupra cuvintelor, să identifice arii distincte de acțiune, dar să nu compartimentalizeze. Noi realizăm că aceasta nu este o sarcină mică. Societatea vorbește tot mai mult în slogane. Sperăm că obiceiurile prietenilor care se formează în cercurile de studiu pentru a lucra cu gânduri depline și complexe și de a dobândi înțelegere vor fi extinse către variate domenii de activitate.
38. Strâns legat de obiceiul de a reduce o întregă temă la una sau două fraze atractive este tendința de a percepe dihotomii unde de fapt nu există niciuna. Este esențial ca ideile formând parte a unui întreg coeziv să nu fie menținute în opoziție una față de cealaltă. Într-o scrisoare scrisă din partea lui, Shoghi Effendi a avertizat: “Noi trebuie să luăm învățăturile ca un mărșă, echilibrat întreg, necăutând și neopunând una altele două afirmații puternice care au înțelesuri diferite; undeva între ele, există legături unind cele două”. Cât de încurajați am fost să notăm că multe dintre neînțelegerile trecutului s-au micșorat pe măsură ce aprecierea pentru prevederile Planului a crescut. Expansiunea și consolidarea, acțiunea individuală și campaniile colective, rafinamentul caracterului launtric și consacrarea pentru serviciul plin de abnegație – relația armonioasă dintre aceste fațete ale vieții bahá'í este acum prompt recunoscută. Ne provoacă o

egală plăcere să știm că prietenii sunt în alertă, ca nu cumva unor false dihotomii să li se permită să pătrundă în gândirea lor. Ei sunt profund conștienți că diversele elemente ale unui program de creștere sunt complementare. Comunitatea evită tendința de a vedea activitățile și agențiile care le sprijină, ca fiind în competiție unele cu celelalte, o tendință așa de comună în societate în general.

39. În încheiere, un avans semnificativ în cultură, unul pe care l-am urmărit cu un deosebit interes, este marcat de sporirea în capacitatea de a gândi în termeni de proces. Faptul că încă de la început credincioșilor li s-a cerut să fie conștienți de procesele cuprinzătoare ce definesc munca lor este vizibil dintr-o atentă citire a chiar și celor mai timpurii comunicări ale Păzitorului privitoare la primele planuri naționale ale Credinței. Totuși, într-o lume focalizată tot mai mult pe promovarea evenimentelor, sau cel mult a proiectelor, cu o mentalitate ce obține satisfacție dintr-un sentiment al așteptării și emoției pe care acestea le generează, menținerea nivelului de dedicație cerut pentru acțiunea pe termen lung solicită efort considerabil. Expansiunea și consolidarea comunității bahá'í cuprinde un număr de procese ce interacționează, fiecare dintre acestea contribuind cu partea sa la mișcarea umanității către viziunea lui Bahá'u'lláh despre o nouă Ordine Mondială. Liniile de acțiune asociate cu oricare proces dat oferă organizarea de evenimente ocazionale, și din timp în timp, activitățile iau forma unui proiect cu un început clar și un sfârșit definit. Dacă totuși evenimentele sunt impuse asupra unei desfășurări naturale a unui proces, ele îi vor tulbura evoluția sa temeinică. Dacă proiectele asumate într-o zonă geografică nu sunt subordonate nevoilor explicite ale proceselor în desfășurare acolo, acestea vor produce puține rezultate.
40. A înțelege natura proceselor în interacțiune care, în totalitatea lor, dau naștere expansiunii și consolidării Credinței, este vital pentru execuția plină de succes a Planului. În eforturile voastre de a adânci o astfel de înțelegere, voi și auxiliarii voștri sunteți încurajați să țineți minte un concept care se găsește la temelia întreprinderii globale curente și, într-adevăr, în însăși centrul fiecărui stadiu al Planului Divin, anume că progresul este realizat prin dezvoltarea a trei participanți – individul, instituțiile și comunitatea. De-a lungul istoriei umane, interacțiunile dintre aceștia trei au fost marcate de dificultăți la fiecare cotitură, cu individul pretinzând zgomotos libertate, instituțiile cerând supunere și comunitatea reclamând întăietate. Fiecare societate a definit, într-un mod sau altul, relațiile ce leagă aceste trei entități, dând naștere unor perioade de stabilitate întreșesute cu tulburări. Astăzi, în această epocă de tranziție, pe măsură ce umanitatea se zbate să își atingă maturitatea colectivă, astfel de relații, ba chiar însăși concepția de individ, de instituții sociale și de comunitate – continuă să fie asaltate de crize prea numeroase pentru a fi numărate. Criza mondială de autoritate se dovedește a fi o dovadă suficientă. Așa de amarnice au fost abuzurile sale, și atât de profundă suspiciunea și resentimentul pe care îl trezește acum, încât lumea devine tot mai neguvernabilă – o situație făcută tot mai periculoasă prin slăbirea legăturilor de comunitate.
41. Fiecare discipol al lui Bahá'u'lláh știe bine că scopul Revelației Sale este de a aduce într-o ființă o nouă creație. De-abia a “plecat Prima Chemare de pe buzele Sale, că întreaga creație a fost revoluționată, și tot ceea ce este în ceruri și tot ceea ce este pe pământ a fost mișcat până în străfunduri”. Individul, instituțiile și comunitatea – cei trei protagoniști ai Planului Divin – sunt formați sub directă influență a Revelației Sale, și apare o nouă concepție a fiecăruia, adecvată pentru o umanitate care s-a maturizat. Relațiile care le leagă suferă și ele o profundă transformare, aducând pe tărâmul existenței puteri de construcție a civilizației care pot fi eliberate doar în conformitate cu decretul Său. La un nivel fundamental aceste relații sunt caracterizate de cooperare și reciprocitate, manifestări ale interconectării ce guvernează universul. Astfel individul, fără nici o considerație pentru “beneficii personale și avantaje egoiste” ajunge să se vadă pe el sau ea ca “unul dintre servitorii lui Dumnezeu, Atotposesorul”, a cărui unică dorință este de a îndeplini legile Sale. Astfel prietenii ajung să recunoască faptul că “bogăția de sentimente, abundența de bunăvoință și efort” sunt de puțin folos când curgerea lor nu este direcționată de-a lungul canalelor potrivite, că “libertatea neînlănțuită a individului ar trebui temperată cu sacrificiu și consultație reciprocă”, iar “spiritul de inițiativă și întreprindere ar trebui reîntărit de o profundă realizare a supremei necesități pentru acțiune concertată și o

mai deplină devoțiune față de binele comun”. Și așa se face că toți ajung să discearnă cu ușurință acele arii de activitate în care individul poate exercita cel mai bine inițiativa și cele ce revin doar instituțiilor. “Cu inima și sufletul” prietenii urmează directivele instituțiilor lor, astfel încât, așa după cum explică ‘Abdu’l-Bahá, “lucrurile să poată fi adecvat orânduite și bine aranjate”. Aceasta, desigur, nu este o supunere oarbă; este o supunere ce marchează apariția unei rase umane mature care percepe implicațiile unui sistem pe atât de cuprinzător cum este noua Ordine Mondială a lui Bahá’u’lláh.

42. Și cei ce sunt chemați dintre rândurile unor suflete atât de înflăcărare pentru a servi în instituțiile acestui măreț sistem înțeleg bine cuvintele Păzitorului precum că “funcția lor nu este de a dicta, ci de a se consulta, și a se consulta nu doar între ei, ci pe cât de mult posibil cu prietenii pe care ei îi reprezintă”. “Niciodată” nu ar trebui ca ei “să fie făcuți să presupună că ei sunt podoabele centrale ale corpului Cauzei, superiori intrinsec celorlalți prin capacitate sau merit, și unici promotori ai învățăturilor și principiilor ei”. “Cu extremă umilință” ei abordează sarcinile lor și “se străduiesc prin deschiderea minții, prin înaltul lor simț al dreptății și datoriei, prin candoarea lor, modestia lor, prin întreaga lor devoțiune către bunăstarea și interesele prietenilor, ale Cauzei și ale umanității, să câștige nu doar încrederea și sprijinul sincer și respectul celor pe care îi servesc, ci și stima și reala lor afecțiune”. În cadrul mediului astfel creat, instituțiile investite cu autoritate se văd pe ele însele ca instrumente pentru alimentarea potențialului uman, asigurând dezvoltarea acestuia de-a lungul căilor productive și meritatorii.
43. Compusă din astfel de indivizi și astfel de instituții, comunitatea Celui Mai Mare Nume devine cea arenă încărcată spiritual în care puterile sunt multiplicare prin acțiune unificată. Despre această comunitate scrie ‘Abdu’l-Bahá: “Când oricare suflete ajung să crească și să fie adevărați credincioși, ei vor atinge o relație spirituală unul cu celălalt, și vor arăta o blândețe care nu este din această lume. Ei cu toți vor deveni înveseliți dintr-o sorbire a dragostei divine, și cea uniune a lor, cea legătură va dura de asemenea veșnic. Sufletele care își vor consemna propriul lor sine uitării, se vor desprinde de defectele umanității și se vor elibera pe ele însele de sclavia umană, vor deveni dincolo de orice îndoială iluminate cu splendorile cerești ale unității, și vor atinge cu toate uniunea reală în lumea care nu moare”.
44. Pe măsură ce tot mai multe suflete receptive îmbrățișează Cauza lui Dumnezeu și se aliază celor deja participând la întreprinderea globală în curs, dezvoltarea și activitatea individului, a instituțiilor și comunității cu siguranță vor primi un puternic impuls înainte. De-ar putea o umanitate tulburată să vadă în relațiile ce sunt făurite între acești trei protagoniști de către discipolii lui Bahá’u’lláh un model de viață colectivă care o va propulsa către înaltul ei destin! Aceasta este rugăciunea noastră arzătoare la Sfintele Morminte.

[semnat: Casa Universală a Dreptății]